NÕUKOGU SOOVITUS,

11. juuli 2017,

milles käsitletakse Prantsusmaa 2017. aasta riiklikku reformikava ja esitatakse nõukogu arvamus Prantsusmaa 2017. aasta stabiilsusprogrammi kohta

(2017/C 261/09)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 2 ja artikli 148 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta, ([1]) eriti selle artikli 5 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1176/2011 makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta, ([2]) eriti selle artikli 6 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni soovitust,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi resolutsioone,

võttes arvesse Euroopa Ülemkogu järeldusi,

võttes arvesse tööhõivekomitee arvamust,

võttes arvesse majandus- ja rahanduskomitee arvamust,

võttes arvesse sotsiaalkaitsekomitee arvamust,

võttes arvesse majanduspoliitika komitee arvamust

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjon võttis 16. novembril 2016 vastu iga-aastase majanduskasvu analüüsi, mis tähistab majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta (2017) algust. Euroopa Ülemkogu kiitis 9.–10. märtsil 2017 heaks iga-aastases majanduskasvu analüüsis esitatud prioriteedid. 16. novembril 2016 võttis komisjon määruse (EL) nr 1176/2011 alusel vastu häiremehhanismi aruande, milles nimetati Prantsusmaad ühena nendest liikmesriikidest, mille olukorda tuleb põhjalikult analüüsida. Samal kuupäeval võttis komisjon vastu ka soovituse euroala majanduspoliitikat käsitleva nõukogu soovituse kohta, mille Euroopa Ülemkogu kiitis heaks 9.–10. märtsil 2017. 21. märtsil 2017 võttis nõukogu vastu soovituse euroala majanduspoliitika kohta („euroala soovitus“) ([3]).

(2) Kuna Prantsusmaa rahaühik on euro ning majandus- ja rahaliidu riikide majandused on üksteisega tihedalt seotud, peaks Prantsusmaa tagama allpool esitatud soovitustes 1–4 kajastuva euroala soovituse täieliku ja õigeaegse täitmise.

(3) 22. veebruaril 2017 avaldati 2017. aasta aruanne Prantsusmaa kohta. Selles hinnati Prantsusmaa edusamme nõukogu poolt 12. juulil 2016 vastu võetud riigipõhiste soovituste täitmisel, varasematel aastatel vastu võetud riigipõhiste soovituste järelmeetmete võtmisel ja strateegia „Euroopa 2020“ riiklike eesmärkide suunas liikumisel. See sisaldas ka vastavalt määruse (EL) nr 1176/2011 artiklile 5 tehtud põhjalikku analüüsi, mille tulemused avaldati samuti 22. veebruaril 2017. Komisjoni analüüsi põhjal võis järeldada, et Prantsusmaal esineb ülemäärane makromajanduslik tasakaalustamatus. Eelkõige iseloomustavad Prantsusmaad nõrk konkurentsivõime ning suur ja kasvav valitsemissektori võlg tootlikkuse aeglase kasvu tingimustes. Meetmete võtmine on eriti oluline selleks, et vähendada võimalikku kahjulikku mõju Prantsusmaa majandusele ning selle suurust ja piiriülest tähtsust arvestades ka võimaliku negatiivse mõju ülekandumist teistesse majandus- ja rahaliidu riikidesse.

([1]) EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.
([2]) ELT L 306, 23.11.2011, lk 25.
([3]) ELT C 92, 24.3.2017, lk 1.

(4) 28. aprillil 2017 esitas Prantsusmaa oma 2017. aasta riikliku reformikava ja 2017. aasta stabiilsusprogrammi. Selleks et võtta arvesse kõnealuste dokumentide omavahelisi seoseid, hinnati neid ühel ja samal ajal.

(5) Asjaomaseid riigipõhiseid soovitusi võeti arvesse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide 2014.–2020. aasta programmide koostamisel. Nagu on nähtud ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 ([1]) artikliga 23, võib komisjon juhul, kui on vaja toetada asjaomaste nõukogu soovituste rakendamist, nõuda, et liikmesriik vaataks läbi oma partnerluslepingu ja asjaomased programmid ning teeks nende muutmise ettepanekud. Suunistes, milles käsitletakse seda, kuidas rakendada meetmeid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tõhususe sidumiseks usaldusväärse majandusjuhtimisega, esitas komisjon täiendavad üksikasjad selle kohta, kuidas ta kõnealust sätet kavatseb kasutada.

(6) Prantsusmaa suhtes kohaldatakse praegu stabiilsuse ja kasvu pakti paranduslikku osa. Kooskõlas nõukogu 10. märtsi 2015. aasta soovitusega loodab valitsus oma 2017. aasta stabiilsusprogrammis ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames ülemäärase eelarvepuudujäägi kõrvaldada ja saavutada valitsemissektori eelarvepuudujääk 2,8 % SKPst 2017. aastaks. Valitsemissektori eelarvepuudujääk peaks ootuste kohaselt langema veelgi ja jõudma 2020. aastaks 1,3 %-le SKPst. Keskpika perioodi eelarve-eesmärk, milleks on struktuurne ülejääk 0,4 % SKPst, on kavas saavutada 2019. aastaks. Ümberarvutatud ([2]) struktuurne eelarvepositsioon peaks jõudma - 1,2 %-ni SKPst siiski 2020. aastal ja seega ei saavutataks keskpika perioodi eesmärki programmiperioodi lõpuks. 2017. aasta stabiilsusprogrammi kohaselt peaks valitsemissektori võla suhe SKPsse langema 2018. aasta 95,9 %-lt SKPst 93,1 %-le SKPst 2020. aastal. Eelarveprognooside aluseks olev makromajanduslik stsenaarium on usutav. Ent meetmeid, mida on vaja kavandatud eelarvepuudujäägi eesmärkide saavutamiseks alates 2018. aastast, ei ole piisavalt täpselt kirjeldatud.

(7) 10. märtsil 2015 soovitas nõukogu Prantsusmaal korrigeerida ülemäärane eelarvepuudujääk 2017. aastaks ja saavutada valitsemissektori eelarvepuudujääk 2,8 % SKPst, et võtta arvesse struktuurse eelarvepositsiooni paranemist 0,9 % SKPst 2017. aastal. Tuginedes komisjoni 2017. aasta kevadprognoosile, prognoositakse, et valitsemissektori nominaalne eelarvepuudujääk jõuab 2017. eelarveaastal 3,0 %-ni SKPst kooskõlas aluslepingus sätestatud kontrollväärtusega, kuid see on suurem nõukogu soovitatud eesmärgist. Eeldusel et poliitikat ei muudeta, peaks valitsemissektori eelarvepuudujääk ulatuma 3,2 %-ni SKPst, ületades nii aluslepingus sätestatud kontrollväärtuse ja ohustades ülemäärase puudujäägi püsivat korrigeerimist. Soovitatud eelarve kohandamise saavutamist ei oodata ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlemise perioodi jooksul, sest Prantsusmaa kasutatav konsolideerimisstrateegia toetub peamiselt tsükliliste tingimuste paranemisele ning madalate intressimäärade jätkumisele, mis mõlemad on ametiasutuste kontrolli alt väljas.

(8) Kui korrigeerimine saavutatakse siiski õigeaegselt ja püsivalt, hakataks 2018. aastal Prantsusmaa suhtes kohaldama stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikku osa ja võlareegliga seotud üleminekukorda. Võttes arvesse eelarveolukorda ja eelkõige riigi võlataset, eeldatakse, et 2018. aastal liigub Prantsusmaa veelgi lähemale keskpika perioodi eelarve-eesmärgile, milleks on struktuurne puudujääk 0,4 % SKPst. Stabiilsuse ja kasvu pakti raames ühiselt kokku lepitud eelarvekohanduste maatriksi kohaselt tähendab selline kohandus, et valitsemissektori esmaste netokulude ([3]) nominaalne kasvumäär ei tohi ületada 1,2 % 2018. aastal. See vastaks struktuursele kohandusele 0,6 % SKPst aastas. Kui poliitikat ei muudeta, on 2018. aastal oht kalduda sellest nõudest märkimisväärselt kõrvale. On ka oht, et Prantsusmaa ei täida 2018. aastal võlareegliga seotud üleminekukorda, sest struktuurne puudujääk peaks eelduste kohaselt suurenema 0,5 % võrra SKPst, mitte paranema minimaalseks lineaarseks struktuurseks kohanduseks nõutavas ulatuses 0,4 % SKPst. Üldiselt on nõukogu seisukohal, et Prantsusmaa peab olema valmis võtma 2017. aastal eesmärkide täitmiseks täiendavaid meetmeid. Samuti peab Prantsusmaa olema alates 2018. aastast valmis võtma stabiilsuse ja kasvu pakti nõuete täitmiseks täiendavaid meetmeid. Kuid vastavalt määrusele (EÜ) nr 1466/97 tuleks eelarvekavade ja -tulemuste hindamisel arvesse võtta liikmesriigi eelarvetasakaalu tsükliliste tingimuste

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

([2]) Tsükliliselt kohandatud eelarvepositsioon, mille komisjon on arvutanud ümber ühiselt kokkulepitud metoodikat kasutades, pärast ühekordsete ja ajutiste meetmete arvessevõtmist.

([3]) Valitsemissektori netokulud saadakse, kui valitsemissektori kogukuludest arvatakse maha intressikulud, liidu programmidele tehtavad kulutused, mis korvatakse täielikult liidu fondide tuludest, ja kaalutlusõigusevälised muudatused töötuskindlustushüvitise kuludes. Valitsemissektori rahastatud kapitali kogumahutused põhivarasse on jaotatud 4 aasta peale. Kaalutlusõigusel põhinevad tulumeetmed või õigusaktide kohane tulude suurendamine arvatakse sisse. Ühekordsed tulu- ja kulumeetmed arvatakse välja.

valguses. Nagu on märgitud koos käesolevate riigipõhiste soovitustega avaldatud komisjoni teatises 2017. aasta Euroopa poolaasta kohta, tuleb 2018. aasta eelarvekava hindamisel ja sellele järgneva 2018. aasta eelarvetulemuste hindamisel eesmärgina nõuetekohaselt arvesse võtta sellise eelarvepoliitika seisundi saavutamist, mis aitab kaasa nii majanduse praeguse elavnemise tugevdamisele kui ka Prantsusmaa riigi rahanduse jätkusuutlikkuse tagamisele. Sellega seoses märgib nõukogu komisjoni kavatsust viia läbi üldine hindamine kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1466/97, eelkõige pidades silmas Prantsusmaa tsüklilist olukorda.

(9) Prantsusmaa avaliku sektori kulutuste suhe SKPsse on üks liidu suurimaid. Kulude suhe SKPsse peaks 2017. aastal eeldatavasti jõudma 56,2 %-ni SKPst, mis on liidu omast 9,7 protsendipunkti kõrgem. Prantsusmaa on järginud kulupõhist konsolideerimisstrateegiat, mille aluseks on peamiselt langevad intressimäärad ja avalike investeeringute kärped. Keskpikas perspektiivis on madalate intressimäärade kestmajäämine siiski ebatõenäoline ja tulusate avaliku sektori investeeringute kärpimine võib tulevast majanduskasvu vähendada. Kulude läbivaatamisega on leitud terve rida võimalusi tõhususe suurendamiseks, mida ei ole veel ära kasutatud. Kulude läbivaatamisega selgitati välja vaid murdosa (vähem kui 2 %) 2015.–2017. aastale kavandatud kulude 50 miljardi euro suurusest kokkuhoiust. Vaid osa nendest on 2016. aasta eelarve tegelike meetmetega ellu viidud. 2017. aasta eelarveseaduse meetmete aluseks olid juba 2015. aasta kulude läbivaatamisel välja selgitatud võimalused. Kui kaasata läbivaatamisse rohkem kuluvaldkondi ja rakendada mitmeaastast strateegiat, võiks kulude läbivaatamisest saavutatud kokkuhoid märkimisväärselt suureneda ja väljaselgitatud kokkuhoiuvõimalused saaks täies ulatuses konkreetseteks eelarvemeetmeteks kujundada.

(10) Suured sotsiaalmaksed koos kõrge maksutasemega koormavad ettevõtjaid ja võivad heidutada erasektori investeeringuid ning vähendada ettevõtete kasvu ja uute töötajate palkamist. Tööjõukulude vähendamise meetmeid rakendatakse jätkuvalt ja 2016. aasta aprillist algas tööandjate sotsiaalmaksete vähendamise teine etapp vastavalt solidaarsuse ja vastutuse paktile. Lisaks on valitsus suurendanud 2017. aastaks konkurentsivõime ja tööhõive maksusoodustust (*Crédit d'impôt pour la compétitivité et l'emploi* – CICE) 6 %-lt 7 %-le. Tööjõu maksukiilu vähendamise meetmed on 2013. aastast parandanud Prantsusmaa konkurentsivõimet, kuid varasemast kuhjunud kahjum on endiselt tasandamata. 2015. aastal oli Prantsusmaal keskmise palga puhul osana tööandja tasutavatest tööjõu kogukuludest tasutavad sotsiaalmaksed liidu suurimad. Samas on see osa langenud. Hiljutised hindamised osutavad nende meetmete positiivsele mõjule tööhõivele ja ettevõtete kasumimarginaalile, kuid nende meetmete poolt palkadele, investeeringutele, tööhõivele ja ettevõtete kasumimarginaalile avalduva mõju täielikuks analüüsiks on tarvis täiendavaid hindamisi. Hiljutised hindamised osutavad ka sellele, et tööjõukulude vähendamise kavade konsolideerimine ja nende kasutamine sotsiaalmaksete alaliseks vähendamiseks aitaks optimeerida nende mõju tööhõivele ja investeeringutele.

(11) Keskmine tegelik äriühingu tulumaksu määr oli 1. juuli 2016. aasta seisuga 38,4 % ning seega liidu kõrgeim. Muud tootmisele kehtestatud maksud on samuti erakordselt kõrged. Prantsusmaa on siiski vastu võtnud meetmeid seadusjärgse äriühingu tulumaksu määra vähendamiseks 28 %-le 2020. aastal. Samal ajal langeb maksukoormus muude liikmesriikidega võrreldes vähem tarbimisele. Arvutatuna protsendina kogu maksundusest, oli Prantsusmaa 2014. aastal liidus tarbimisest saadava maksutulu alal 27. kohal. Käibemaksusüsteemi iseloomustab keskmise suurusega standardmäär ja madalaid vähendatud maksumäärasid kohaldatakse laialt. Maksusüsteemi keerukus võib takistada hästi toimiva ettevõtluskeskkonna saavutamist. Prantsusmaal on suur maksukoorem koos paljude maksusoodustuste, vähendatud maksumäärade ja arvukate maksustamissüsteemidega, mille tulemuseks on üha suuremad nõuete täitmisega seotud kulud ja ebakindlus, eelkõige ettevõtjate jaoks. Kogu maksukulu on Prantsusmaal märkimisväärne: rohkem kui 3 % SKPst. Maksuhaldurite maksude kogumisega seotud halduskulud on samuti kõrged ja ületavad liidu keskmist.

(12) 2016. aastal vähenes töötuse määr 10,1 %-ni. Töötus on suurem noorte, madala kvalifikatsiooniga isikute ja väljaspool liitu sündinute hulgas. Käimasolevatel juhtimisreformidel on keskne roll koolitusvõimaluste ühitamisel töövõimaluste ja majanduse vajadustega. Samal ajal on tööotsijatel, madalama kvalifikatsiooniga töötajatel ja VKEde töötajatel püsivaid raskusi koolitusvõimaluste leidmisel. Nende osaluse ning pakutava koolituse asjakohasuse tagamiseks võib olla tarvis tugevdada olemasolevaid meetmeid ja tasakaalustada ressursse. Noortel ja nende seas vähima kvalifikatsiooniga isikutel on endiselt raskusi tööturule sisenemisel. Õpipoisiõppe toetamiseks võetud meetmed on selles kontekstis siiani positiivseid tulemusi andnud. Kuid pakutav esialgne kutseharidus ja -õpe ei ole

iseäranis koolides ja mõnedes teenindussektorites piisavalt töövõimalustega seotud. Ebasoodsast keskkonnast õpilasi suunatakse sagedamini esialgsesse kutseõppesse, mis põhjustab suure osa varajastest lahkumistest haridussüsteemist ja suurendab hariduslikku ebavõrdsust. Sotsiaal-majandusliku staatuse mõju õpitulemustele on OECD riikide hulgas suurim.

(13) 2016. aastal oli vaid 54,5 % väljaspool ELi sündinutest tööga hõivatud. Väljaspool ELi sündinud naiste tööhõive (45,4 %) oli üks liidu madalaimaid. 2016. aastal tõusis väljaspool ELi ja Prantsusmaal sündinute tööhõive erinevus 17,5 protsendipunktile (naiste puhul oli see 23,7 protsendipunkti). Väljaspool ELi sündinute kehvad tulemused halvendavad üldist tööhõive taset ja kujutavad endast tööjõu järjepidevat alakasutust. Teise põlvkonna sisserändajatel on ka raskusi tööhõives, mida ei selgita erinevused vanuses, haridustasemes ega oskustes. Ka õpitulemuste erinevused on püsivad, sest teise põlvkonna sisserändajad jõuavad tulemustes järele vaid osaliselt. Selle küsimusega tegelemiseks on vaja laiapõhjalist strateegiat, sealhulgas eelkõige keeleoskusele, oskuste täiendamisele ja koolitusele suunatud konkreetseid meetmeid, tööalast nõustamist ja muud aktiivset sihipärast tööturupoliitikat. Tööturul osalemise edendamisel on keskne roll tegelikul võimalusel kasutada teenuseid, samuti väljaspool ELi sündinute ja teise põlvkonna sisserännanute värbamist mõjutavate diskrimineerivate tavade vastastel meetmetel.

(14) 2013. aastast on Prantsusmaal miinimumpalga puhul järgitud indekseerimisnorme. Madala inflatsiooni ja aeglase palgatõusu taustal on miinimumpalk kasvanud aeglasemalt kui selle kujundamise aluseks olevad palgad. Kuigi miinimumpalk on mediaanpalgaga võrreldes kõrge, on miinimumpalgaga kaasnevaid tööjõukulusid vähendatud vabastusega sotsiaalmaksetest. Miinimumpalga tõus toob kaasa palgatõusu suurema osa töötajate kategooriates ja võib nii tekitada palkade kasvusurvet. Kuigi miinimumpalkade indekseerimine on oluline töötajate ostujõu säilitamiseks, võib praegune indekseerimismehhanism tuua kaasa palkade üldise kohandamise viibimise. Lisaks on praeguse suure töötuse juures oht, et miinimumpalgaga seotud tööjõukulud vähendavad madala kvalifikatsiooniga isikutel töö saamise võimalusi. Sõltumatute ekspertide rühm hindab igal aastal Prantsusmaa miinimumpalka ja esitab selle muutuste kohta mittesiduvaid arvamusi. Seni on nende arvamust erakorraliste tõusude kohta alati arvesse võetud ning see mängib olulist rolli selliste erakorraliste tõusude kontrolli all hoidmisel.

(15) 2016. aasta augusti seadusega töö, sotsiaalse dialoogi ja ametialaste arenguvõimaluste tagamise kohta kehtestas Prantsusmaa meetmed, millega parandada ettevõtete suutlikkust kohanduda majanduse tsüklitega ja vähendada killustatust. Seadusega täpsustatakse majanduslikel põhjustel vallandamiste norme, laiendatakse suurema osa äriühingu tasandi kokkulepete kohaldamisala ja tõhustatakse kollektiivläbirääkimisi. Püsivalt kõrge töötuse tase ohustab töötushüvitiste süsteemi jätkusuutlikkust. Selles küsimuses jõudsid sotsiaalpartnerid 2017. aasta märtsis kokkuleppele uue töötushüvitise konventsiooni osas, mille valitsus heaks kiitis ja millega soovitakse iga-aastast puudujääki 1,2 miljardi euro võrra vähendada.

(16) Kuigi Prantsusmaa õigusloome tulemuslikkus on üldjoontes paranenud, on ettevõtluskeskkond endiselt peamiste konkurentidega võrreldes keskmisel positsioonil. Pidevatest lihtsustamistest olenemata on ettevõtete regulatiivne koormus endiselt suur ning õigusaktid muutuvad kiiresti. See on üks peamine erainvesteeringuid pidurdav tegur. Lihtsustamisprogrammi raames on Prantsusmaa tegelenud ettevõtetele avalduva bürokraatia vähendamisega, kuid ühte viiendikku enne 2016. aastat heaks kiidetud meetmetest ei ole 2017. aasta maiks ikka veel ellu viidud. Samal ajal piiravad künnised endiselt ettevõtete arengut, mõjutades nende majandus- ja turutulemusi. Teatavat töötajatekünnist ületavate ettevõtete suhtes kehtivad suuremad sotsiaal- ja maksukohustused võivad heidutada neid laienemast suuruseni, mis võimaldaks neil eksportida ja innovatsiooniga tegelda. Künnistest tulenev mõju võib mõjutada ettevõtete tootlikkust, konkurentsivõimet ja rahvusvahelistumist. Empiirilised tõendid näitavad, et 10 ja 50 töötaja künnised on tööandjatele eriti kulukad. Samas iseloomustab Prantsuse majandust neid künniseid ületavate ettevõtete ebaproportsionaalselt väike osa, mis osutab nende kahe fenomeni vahelisele sidemele.

(17) Konkurents teenuste pakkumisel on paranenud paljudes sektorites, kuid mõnes majanduslikult olulises sektoris, nagu raamatupidamine, arhitektuur, majapidamisteenused, majutus ja toitlustus, takso- ja autoüüriteenused, on konkurents endiselt kasin ja/või esinevad regulatiivsed tõkked. Nende teenuste puhul esineb endiselt takistusi, eriti liigseid regulatiivseid nõudeid, ja need heidutavad konkurentide turule tulekut ja piiravad tõhusat konkurentsi. Nende takistuste vähendamine võimaldaks olemasolevatel või uutel ettevõtetel uut tehnoloogiat ja digitaalarengut kasutades oma konkurentsivõimet suurendada ja/või turule siseneda ning pakkuda tarbijatele madalamaid hindu ja

kvaliteetsemaid teenuseid. Selleks algatas komisjon jaanuaris 2017 osana teenuseturgude takistustega tegelemiseks ettenähtud meetmete paketist vastastikuse hindamise, kutsudes liikmesriike hindama teatavatele kutsealadele juurdepääsu piiravaid takistusi.

(18) Innovatsioon Prantsusmaal jääb alla Euroopa innovatsiooniliidrite taset. Süsteemi keerukust ei ole veel leevendatud ja üldine koordineerimine valmistab raskusi. Ebakõla avaliku toetuse ulatuse ning Prantsusmaa keskpäraste innovatsioonitulemuste vahel tekitab küsimusi avalike toetusmehhanismide tõhususe kohta. Eelkõige ei ole riikliku teadustegevuse ja ettevõtete vaheline koostöö optimaalne, mistõttu kahjustub innovatsioonisüsteemi majanduslik panus.

(19) Komisjon on Euroopa poolaasta (2017) raames Prantsusmaa majanduspoliitikat põhjalikult analüüsinud ja avaldanud selle tulemused 2017. aasta riigiaruandes. Ta on hinnanud ka 2017. aasta stabiilsusprogrammi, 2017. aasta riiklikku reformikava ning varasematel aastatel Prantsusmaale esitatud soovituste järelmeetmeid. Arvesse ei ole võetud mitte üksnes nende asjakohasust Prantsusmaa eelarve- ja sotsiaalmajanduspoliitika jätkusuutlikkuse seisukohast, vaid ka vastavust liidu õigusnormidele ja suunistele, pidades silmas vajadust anda riigi tulevastesse otsustesse liidu tasandi panus ja tugevdada nii liidu üldist majandusjuhtimist.

(20) Võttes arvesse kõnealust hindamist, on nõukogu 2017. aasta stabiilsusprogrammiga tutvunud ja tema arvamus ([1]) selle kohta kajastub eelkõige allpool esitatud soovituses 1.

(21) Nõukogu on komisjoni põhjalikust analüüsist ja kõnealusest hindamisest lähtudes 2017. aasta riikliku reformikava ja 2017. aasta stabiilsusprogrammi läbi vaadanud. Määruse (EL) nr 1176/2011 artikli 6 alusel antud nõukogu soovitused kajastuvad allpool esitatud soovitustes 1–4,

SOOVITAB Prantsusmaal võtta aastatel 2017–2018 järgmisi meetmeid:

1. Tagada, et järgitakse nõukogu 10. märtsi 2015. aasta otsust ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames. Jätkata 2018. aastal kooskõlas stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku osa nõuetega olulist eelarve kohandamist, võttes arvesse vajadust tugevdada majanduse praegust elavnemist, ja tagada Prantsusmaa riigi rahanduse jätkusuutlikkus. Vaadata põhjalikult läbi kuluartiklid, et saavutada suuremat tõhusust ja hoida kokku kulusid.

2. Konsolideerida tööjõukulusid vähendavad meetmed, et tõhustada neid maksimaalselt ja eelarveneutraalsel viisil ning võimendada nende mõju tööhõivele ja investeeringutele. Laiendada üldist maksubaasi ja võtta täiendavaid meetmeid äriühingu tulumaksu seadusjärgse määra kavandatud vähendamise rakendamiseks.

3. Parandada tööotsijate, eriti madala kvalifikatsiooniga töötajate ja sisserändajataustaga isikute juurdepääsu tööturule, sealhulgas vaadates läbi kutsehariduse ja -õppe süsteemi. Tagada, et miinimumpalga muutused oleksid kooskõlas töökohtade loomise ja konkurentsivõimega.

4. Veelgi vähendada ettevõtete halduskoormust, sealhulgas jätkates lihtsustamisprogrammi. Jätkata konkurentsi takistavate tegurite kõrvaldamist teenustesektoris, sealhulgas äriteenuste sektoris ja reguleeritud kutsealadel. Lihtsustada ja tõhustada riiklikke innovatsiooni tugikavasid.

Brüssel, 11. juuli 2017

Nõukogu nimel

eesistuja

T. TÕNISTE

([1]) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 5 lõikele 2.